

Byla C-209/07

Competition Authority

prieš

Beef Industry Development Society Lt ir Barry Brothers (Carrigmore) Meats Ltd

(*Supreme Court* prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Konkurencija — EB 81 straipsnio 1 dalis — „Susitarimo, kuriuo
siekiama riboti konkurenciją“ sąvoka — Susitarimas dėl
gamybos pajėgumų sumažinimo — Galvijiena“

Generalinės advokatės V. Trstenjak išvada, pateikta 2008 m. rugsėjo 4 d. . . . I - 8641
2008 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas . . . I - 8674

Sprendimo santrauka

1. *Konkurencija — Karteliai — Neigiamas poveikis konkurencijai — Vertinimo kriterijai — Antikonkurencinis tikslas — Pakankamas konstatavimas*
(EB 81 straipsnio 1 dalis)

I - 8637

2. *Konkurencija — Karteliai — Neigiamas poveikis konkurencijai — Susitarimas, kuriuo siekiama riboti konkurenciją — Kelių teisėtų tikslų siekimas — Poveikio nebuvimas (EB 81 straipsnio 1 ir 3 dalys)*
3. *Konkurencija — Karteliai — Neigiamas poveikis konkurencijai — EB 81 straipsnio 1 dalies a–e punktuose nurodytų susitarimų rūšys — Nebaigtinis sąrašas (EB 81 straipsnio 1 dalies a–e punktai)*
4. *Konkurencija — Karteliai — Įmonių susitarimai — Susitarimas dėl gamybos pajėgumų sumažinimo ir kelių konkuruojančių įmonių pasitraukimo iš rinkos — Antikonkurencinis tikslas (EB 81 straipsnio 1 dalis)*

1. EB 81 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas taikomas susitarimui, kurio „tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas bendrojoje rinkoje“. Alternatyvus šios sąlygos pobūdis, apibūdintas jungtuku „ar“, reiškia, jog pirmiausia reikia įvertinti patį susitarimo tikslą, atsižvelgiant į ekonomines aplinkybes, kuriomis jis turi būti taikomas. Norint įvertinti, ar susitarimą draudžia EB 81 straipsnio 1 dalis, nereikia nagrinėti konkretaus susitarimo poveikio, jeigu jo tikslas – konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas bendrojoje rinkoje. Vis dėlto, jei išanalizavus šio susitarimo sąlygas paaiškėja, kad jis nėra pakankamai žalingas konkurencijai, tuomet reikia nagrinėti jo poveikį ir, norint jį uždrausti, reikia įrodyti, jog konkurencijai iš tikrųjų buvo smarkiai trukdoma, ji buvo ribojama arba iškraipoma. „Pažeidimas dėl susitarimo tikslo“ ir „pažeidimas dėl susitarimo poveikio“ skiriasi tuo, jog tam tikros susitarimo tarp

įmonių formos gali būti savaime laikomos žalingomis normaliai konkurencijai.

(žr. 15–17 punktus)

2. Siekiant nustatyti, ar susitarimui taikomas EB 81 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas draudimas, reikia išnagrinėti jo nuostatų turinį ir juo siekiamus tikslus. Šiuo atžvilgiu, net jei būtų nustatyta, kad susitarimo šalys veikė neturėdamos jokio subjektyvaus ketinimo apriboti konkurenciją, bet siekė pašalinti krizės pasekmes sektoriuje, tokie

svarstymai nebūtų svarbūs taikant minėtą nuostatą. Iš tikrųjų susitarimas gali būti laikomas turinčiu tikslą riboti, net jeigu jo tikslas nėra vien riboti konkurenciją ir juo siekiama ir kitų teisėtų tikslų.

3. EB 81 straipsnio 1 dalies a–e punktuose numatyti susitarimų tipai nesudaro baigtinio draudžiamų susitarimų sąrašo.

(žr. 23 punktą)

Negalima pritarti argumentams, kad susitarimo tarp konkuruojančių įmonių tikslas – ne daryti neigiamą poveikį konkurencijai ir kenkti vartotojų gerovei, bet racionalizuoti tam tikros veiklos sektorių, kad jis taptų labiau konkurencingas, sumažinant, bet nesiekiant panaikinti gamybos pajėgumų pertekliaus. Tokie pagrindai prireikus gali būti nagrinėjami tik pagal EB 81 straipsnio 3 dalį siekiant, kad to paties straipsnio 1 dalyje numatytas draudimas nebūtų taikomas.

4. Susitarimai, kuriais iš esmės siekiama leisti kelioms konkuruojančioms įmonėms įgyvendinti bendrą politiką, kurios tikslas – smarkiai pakeisti rinkos struktūrą panaudojant mechanizmą, kuris paskatintų kai kurias jų pasitraukti iš rinkos ir taip sumažinti gamybos pajėgumų perteklių, darantį poveikį jų pelningumui ir trukdantį joms įgyvendinti masto ekonomiją, aiškiai pažeidžia Sutarties konkurencijos nuostatomis būdingą koncepciją, pagal kurią visi ūkio subjektai turi savarankiškai pasirinkti rinkoje įgyvendinamą politiką. Iš tikrųjų EB 81 straipsnio 1 dalimi siekiama uždrausti bet kokį koordinavimo būdą, kuriuo sąmoningai pakeičiamas praktinis bendradarbiavimas tarp įmonių, taip keliant grėsmę konkurencijai. Konkurencijos srityje įmonės, sudariusios tokius susitarimus, jeigu nebūtų to padariusios, galėtų savo pelningumą pagerinti nebent

(žr. 19–21 punktus)

didindamos komercinį rungtyniavimą arba sudarydamos koncentracijų sandorius. Sudariusios šiuos susitarimus, jos gali išvengti tokio proceso ir pasidalyti didele dalį išlaidų, reikalingų rinkos koncentracijos lygiui pakelti.

Kalbant apie tokių susitarimų įgyvendinimą, mokesčio, kurį rinkoje liekančios įmonės moka pasitraukiančiosioms, nustatymas sudaro kliūtį natūraliam kai kurių liekančių perdirbėjų rinkos dalių vystymuisi, nes jie skatinami neviršyti savo įprastos gamybos apimties ar išaldyti gamybą, ir yra apribojimas, kurio dalykas – antikonkurencinis. Tai taip pat yra apribojimų, nustatytų pasitraukiančių perdirbėjų atžvilgiu, atveju, kiek tai susiję su disponavimu ir naudojimu jų gamybos įrenginiais, nes tokiais apribojimais siekiama išvengti, kad šiais įrenginiais nesinaudotų

su liekančiais perdirbėjais konkuruoti į rinką ateinantys nauji ūkio subjektai. Tai, kad minėti apribojimai bei pasitraukiantiems perdirbėjams nustatyta nekonkurencijos sąlyga yra apriboti laiko atžvilgiu, negali paneigti išvados apie jų antikonkurencinį tikslą.

Galvijienos perdirbimo pramonėje susitarimo, turinčio tokių požymių, kurį sudarė valstybės narės dešimt pagrindinių konkuruojančių įmonių, ir kuriame, be kita ko, numatyta 25 % sumažinti perdirbimo pajėgumus, tikslas yra trukdyti, riboti ar iškraipyti konkurenciją EB 81 straipsnio 1 dalies prasme.

(žr. 31, 33–40 punktus ir rezoliucinę dalį)